

Da dette imidlertid er blevet modtaget i det sidste Møde, og jeg ogsaa har en Opfordring til at udtale mig herom i den Naade, hvor paa den ærede 3die Landstingsmand for 3die Kreds (Bessely) idag har yttret sig derom, skal jeg tillade mig at udvikle, hvorledes jeg efter Forretningsordenen mener, at denne min Anskuelse er den eneste rigtige, naar Sagen skal afgjøres, og det er lagt i Formandens Hænder at afgjøre den. Som bekendt, er Gjenstanden for den første Behandling Drøftelsen af Lovforslaget i dets Almindelighed, Gjenstanden for den anden Behandling Drøftelsen af de enkelte Paragrapher i Forbindelse med Afstemningerne over disse, og Formaålet for den tredje Behandling er efter min Formening, ifølge Bestemmelsen i Forretningsordenen, at der aabnes Afgang til at rette, saafremt der i de fete Afstemninger ved den anden Behandling maatte findes nogen indbyrdes Uoverensstemmelse, saafremt der maatte findes Uoverensstemmelser mellem de fete Afstemninger og Lovforslaget i det Hele, saafremt der i det Hele maatte være Et eller Andet, som Thinget meente, at der burde videre fremmes i Sagen, og endelig hvis den hele Afstemning ved den anden Behandling gav et saadant Resultat, at der i dette var nogen Uklarhed tilstede. I disse Tilfælde er det, jeg mener, at Formaålet med den tredje Behandling er, at søge at faae disse Mangler rettede, og dertil er der da givet Afgang, idet det ved den tredje Behandling er tilladt Medlemmer af Thinget at stille Ændringsforslag, for saaledes at faae de formeentlige Mangler rettede, hvorefter da Lovforslaget i det Hele kan vedtages. Derimod gik den Mening, som af tvende ærede Landstingsmænd blev yttret i forrige Møde, ud paa, at den tredje Behandling skal omfatte Gjenstanden saavel for den første som for den anden Behandling, saaledes at man under den tredje Behandling kunde discutere ikke blot Lovforslaget i dets Almindelighed, men ogsaa de enkelte Paragrapher, idet der, nemlig blev fremsat den Paastand i det sidste Møde, at man ved den tredje Behandling skal kunne indlade sig paa at discutere, om Forslaget skal vedtages eller ikke; thi det er jo klart, at man ligesaa godt kan hente Grunde

for, at et Lovforslag ikke skal vedtages, dersom der er en eller anden Bestemmelse i de enkelte Paragrapher af den Bestaaenhed, at man paa Grund deraf troer, ikke at burde vedtage Lovforslaget, som paa den anden Side de Grunde, man kunde have for ikke at vedtage Lovforslaget, kunde ligge i, at man efter det hele Princip, som gaaer igennem Lovforslaget, efter de Afstemninger, der have fundet Sted, ikke troer, at det bør vedtages. Efter min Formening ligger altsaa fuldkommen den Mening i den fremsatte Paastand, at man ved den tredje Behandling skal være berettiget til at kunne discutere, hvad der er Gjenstand for den første og anden Behandling, nemlig saavel det almindelige Princip som de enkelte Paragrapher. Dersom nu denne Mening var rigtig, saa mener jeg, at den 15de Paragraph af Forretningsordenen alene havde behøvet at indskrænke sig til at sige, at der kunde stilles Ændringsforslag til den 3die Behandling, naar 5 af Thingets Medlemmer derom forenedes; meer behøvedes der i saa Fald ikke. Men dertil har den 15de Paragraph i Forretningsordenen ikke indskrænket sig. Den har nemlig sagt, at der kan stilles Ændringsforslag, og at disse Ændringsforslag kunne kun drøftes i Forbindelse med de tilsvarende Paragrapher og med Lovforslaget i dets Heelhed, vel at mærke, der staaer et Komma efter i dets Heelhed, som viser, at kun Ændringsforslagene kunne behandles, og i Forbindelse dermed den tilsvarende Paragraph og Lovforslaget i dets Heelhed; men det er dog klart, at naar man ikke kan behandle de særegne Paragrapher i Lovforslaget, og naar man ikke kan behandle selve Lovforslaget, undtagen det staaer i Forbindelse med Ændringsforslag, saa kan man heller ikke behandle de enkelte Paragrapher og heller ikke Lovforslaget, naar slet ingen Ændringsforslag ere stillede. Denne Sætning, mener jeg, er aldeles klar. Det forekommer mig ogsaa, at, denne Mening vinder Styrke ved, hvad der er bestemt i § 18, hvor det hedder, at naar et Lovforslag sendes fra Folkethinget tilbage til Landstinget, saa skal det afgives til det Udvalg der har været nedsat i Sagen, hvis et saadant har været nedsat, og, efterat samme har afgivet sin Erklæring, skal